

Poble	Escaldes
Parròquia	Escaldes-Engordany
Adreça	Avinguda de les Escoles, 27
Tipus de bé:	Escola
Estil	Arquitectura de granit
Datació	1962-1965
Secció a l'inventari general	Segona, béns immobles inventariats
Classificació	Altres
Data protecció	2004-05-12

Descripció L'edifici de les Escoles d'Escaldes, actual Col·legi Sagrada Família, va ser construït entre el 1962 i el 1965. El desenvolupament econòmic del país iniciat en la dècada anterior va atreure molta mà d'obra. La forta immigració va fer augmentar la població del país en poc temps i, en conseqüència, també ho va fer la població escolar que, en una dècada, entre 1953 i 1963, es va duplicar.

En resposta a la necessitat d'infraestructures que això comportava, el 27 de febrer de 1962 el Consell General va aprovar un informe elaborat pel Departament de Qüestions Socials, i va acordar dotar totes les parròquies de locals escolars. Uns mesos més tard, el 18 de juny, s'aprovaven els pressupostos i el prototip d'edifici, projectat per l'arquitecte català Josep Canela. Els terrenys els havia de posar cada comú o quart, mentre el Consell General es feia càrrec de les despeses de construcció. En compliment d'aquest acord, l'octubre del mateix any, el Quart d'Escaldes-Engordany va cedir el terreny requerit per a la construcció de les escoles.

L'edifici està situat en ple centre urbà d'Escaldes-Engordany, al carrer de les Escoles. Està orientat al sud, i està format per tres cossos de planta rectangular, disposats formant dos angles de 120º aproximadament. Cada un dels mòduls consta d'una planta baixa, tres pisos i un pis sota coberta. Tenen la coberta disposada a dues vessants amb una mansarda que sobresurt. Presenten unes obertures àmplies a tota la llargada de la façana sud. A la façana nord les obertures són més reduïdes i tenen forma quadrangular.

Els blocs de pedra granítica que revesteixen alguns trams dels murs de la façana sud són rectangulars igual que els de les cantonades, que estan disposats a trencajunt. El parament de les façanes laterals és en niu d'abella, un tant irregular en alguns punts. Les façanes nord són llises i només s'hi emprà el granit per emmarcar les obertures i els angles.

Tenint en compte el material emprat en el seu revestiment i les característiques morfològiques de les façanes, es pot considerar aquest edifici una obra de l'anomenada arquitectura de granit en la fase més tardana. A més, constitueix un testimoni del moment de transició i canvi demogràfic, econòmic i social del país a mitjan segle XX, i és una peça clau en la història i l'evolució de l'ensenyament a Andorra.

Edicte d'inclusió a l'Inventari general del patrimoni cultural d'Andorra